

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Officia Propria Ecclesiae Et Dioecesis Paderbornensis

**Asseburg, Wilhelm Anton von der
Paderbornae, 1764**

Officium Hebdomadarium de S. Liborio semid. pro Mens. Jan. Feb. Mart. &
April.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62764](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62764)

OFFIC. HEBDOMADARIUM
IN HONOREM

S. LIBORII

Episcopi & Confessoris

à

Sanctissimo D. N. D.

CLEMENTE XII.

*in Civitate et Diœcesi
Paderbornensî*

Extra

Adventum, Quadragesimam, Quatuor Tempora,
& Vigilias, Die, festo novem lectionum non
impediât sub ritu semiduplici recitari concessum.

*Omnia dicuntur de communi Con-
fessoris Pontificis præter ea, quæ se-
quuntur.*

*In Hymno: Iste Confessor. mut.
3tius versus.*

*Ad Magnificat in primis vesperis
Antiphona: Sancte Libori Confessor
Christi miseris tuis subveni servis,
& iram, quam meremur, precatu
tuo*

tuo averte, ne de gregis tui damno inimicus exultet.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Ecclesiam tuam in Confessione sancti Nominis tui solidasti: præsta quæsumus; ut quæ Sancti Liborii Confessoris tui atque Pontificis recolit commemorationem, ejus apud te suffragiis ab omni mereatur adversitate liberari. Per Dominum &c.

In primo Nocturno Lectiones de Script. occurr.

In 2do et 3tio Noct. Lection. ordine infer. posito.

Ad Benedictus Antiphona: O quàm venerandus es Libori Confessor Christi, qui terrena contempsisti, & Cœli januam exultans petisti, modò victor fulges in virtute coelesti; ideò te supplices exoramus, ut intercedas pro nobis ad Dominum Deum nostrum.

In 2. Vesp. ad Magnif. Antiph. Sancte Libori Confessor Domini precioso, adesto nostris precibus pius, ac propitius.

Pro Mensibus Januario, & Februario.

IN IL NOCTURNO.

Lectio IV.

Beatus Liborius natione gallus, ab ineunte ætate honestis moribus præditus, & liberalibus instructus disciplinis, futuræ sanctitatis specimen dedit: modestiâ & humilitate fuit singulari: divino cultui valdè deditus, animi sui devotionem frequenti psalmorum modulatione testabatur. Ejus virtutibus & meritis commotus populus Cenomansis, ipsum in Episcopum consecrari petiit: ejus vocationi cum resistere non posset, onus subire cogitur. In eâ dignitate constitutus, omnia Episcopi munia sedulò obivit: sed præcipuè enituit in pauperum curâ,

curâ, quorum angustiis & necessitatibus sublevandis totus insistebat.

R. Inveni David &c.

Lectio V.

Zelo divini cultûs non mediocriter accensus, decem & septem Ecclesias in suâ Diœcesi, tum propriis sumptibus, tum quorundam nobilium fultus auxilio ædificari curavit: quarum census ita destinavit, ut eorum pars ad majoris seu Cathedralis Ecclesiæ luminaria deserviret. Vigilantem & indefessum in suo Episcopali munere animum Deus multis decoravit miraculis: ipsius enim meritis cæci quamplurimi visum recepêre, & dæmones ab obsessis corporibus recedere coacti sunt.

R. Posui adjutorium &c.

Lectio VI.

Beato Martino Turonensium Archiepiscopo fuit valdè familiaris, & ejus præsentia, antequam diem
extre-

extremum clauderet, frui meruit. Nam Angelicâ revelatione monitus Martinus ad Liborium accessit, quem lecto humili strato cilicio recumbentem, & ad futuram vitam suspirantem invenit. Eumque suâ benedictione consolatus, postea mortuum honorificè sepeliri curavit in Ecclesiâ Apostolorum Petri & Pauli, quam beatus Julianus olim construxerat: ubi sancti Liborii corpus requievit, donec postea in Saxoniam, Deo ita disponente, Reliquiæ ejus translatae sunt.

R. Iste est &c.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papa in Evangelium.

Homo peregrè proficiscens, *ut*
in Breviario de com. Conf. Pont.

Pro Mensibus Martio & Aprili.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Joannis Chrysostomi. in Cap. 15. Epist.
ad Rom. Serm. 29. circa finem.

Lectio

Lectio IV.

Christum diligens, & gregem illius utique diligit. Et Moysentum primum super populum Judæorum posuit, quando, quâ esset in illum benevolentia, re ipsâ jam declaraverat. David quoque simili modo regno inauguratus est, postquam apparuerat, quàm amico esset in populum affectu. Ita quippe juvenis adhuc, populi causâ doluit, ac zelavit, ut & animam suam exponeret, cùm videlicet barbarum illum è medio tollebat. Quod verò dicebat, quid dabitur ei, qui alienigenam hunc interfecerit? non ideo dicebat, quod mercedem exigeret, sed quo sibi crederetur, & in pugnam cum illo committeretur! nam cùm adeptâ jam victoriâ ad Regem esset ingressus, nihil de mercede meminuit.

℞. Inveni David &c.

Lectio

Lectio V.

Et Samuel quoque benignus erat, & amator populi: unde & dicebat: Absit autem hoc à me peccatum, ut cessem pro vobis orare Dominum. Ita & Paulus, imò non ita, sed multò plus omnibus ardebat erga subditos. Unde & discipulos ita erga se animavit, ut diceret: Si possibile fuisset, oculos vestros eruissetis, mihi que dedissetis. Et Christus optimi Pastoris regulam proferens dixit: Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus. Sunt enim Sanctorum animæ vehementer mites, & hominum amantes, non solùm erga domesticos, sed alienos, ita ut hanc suam mansuetudinem etiam ad animantia bruta extendant. Propterea & Sapiens quispiam dixit: Justus miseretur animarum jumentorum suorum. Si jumentorum, multò magis hominum.

R. Posui adjutorium &c.

Lectio VI.

Verum quoniam pecorum mentionem feci, perpendamus & ovium pastores illos, qui in Cappadocum regione sunt, qualia & quanta pro pecorum suorum custodiâ patiantur. Illi sæpenuerò universum triduum nive obruti perdurant. Dicuntur autem, & qui in Lybiâ sunt, non minora mala ferre, dum integros menses difficilem illam solitudinem, pessimarumque bestiarum plenam vagando circumeunt. Si tantum erga pecora diligentia impendunt pastores illi; quam quæso excusationem habebimus, quibus rationales animæ concreditæ sunt, quod profundum hunc somnum dormimus? An ignoras gregis hujus dignitatem? an illius gratiâ Dominus tuus innumera non fecit? an non postremò & sanguinem suum

fudit?

fudit? Tu verò requiem quæris? Et quid poterit pejus esse pastoribus istis? *R.* Ilte est &c.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 25.

In illo tempore: Dixit IESUS discipulis suis parabolam hanc: Homo peregrè proficiscens, vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homil. 79. in Matth. circa medium.

Talenta hic pro eo quod unusquisque facere potest, accipimus, sive auctoritate protegere, sive pecuniis juvare, sive doctrinâ admonere, sive aliâ quâpiam re proximis prodesse queas. Nemo secum dicat, cùm unum talentum habeam, nihil possum efficere: potes profectò ex eâ unâ re solâ comprobari. Non es pauperior illâ viduâ, non es Petro atque Joanne rusticior: qui
quam-

quamvis rudes simul atque illiterati fuerunt, quoniam magno studio communem utilitatem complexi fuerant, coelorum principes facti sunt.

℞. Amavit eum &c.

Lectio VIII.

Quippe nulla res Deo gratior est, quam ut universam vitam ad commune commodum conferas. Idcirco ratione atque oratione nos Deus decoravit, mentem & ingenium concessit, manus, pedes, vires corporis dedit, ut his omnibus & nos ipsos & proximos tutemur. Non enim ad agendas gratias solummodò confert oratio, verùm etiam ad docendum, & admonendum perutilis est: quâ in re si eâ diligenter utemur, Dominum; sin verò in contrariis, diabolum imitabimur.

℞. Sint lumbi &c.

Lectio

Lectio IX.

Nam & Petrus, quandoquidem
Christum confitebatur, quasi ea
dicens quæ Patris sunt, beatificaba-
tur: quòd autem crucem horrebat
atque repellebat, quasi ea quæ Dia-
boli sunt sapiens, acriter increpaba-
tur. Si ergo ignoratione crucem
recusando reprehensus est, quam
nos sponte peccantes veniam impe-
trabimus? Ea ergo loquamur, quæ
Christi verba esse confestim
cognoscuntur.

